

PRIVATNI NAMEŠČENEC

GLASILO OSREDNJEGA DRUŠTVA TRGOVSKIH NAMEŠČENCEV.

Naročnina letno 20 Din
" polletno 10 "
Za člane letno 12 "
" " polletno 6 "
Račun čekovnega urada 12873.

Izhaja po potrebi.

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Slovenska ulica 8.
Telefon 344.
Cena oglasov: 1 nonpareille vrstica, 1 stolpno 90 par.
Za odgovor je priložiti znamke.
Rokopisi se ne vračajo. — Reklamacije poštnine proste.

Štev. 2.

Maribor, dne 1. septembra 1923.

1. leto

Ideja organizacije.

Žalotno je sicer, da se morajo danes, po svetovni vojni, pisati članki, v katerih je govora o potrebi, o ideji organizacije med privatnimi nameščenci. Toda položaj nameščencev, predvsem pa stanje njih organizacij, nam prav jasno kaže, da ideja organizacije še daleč ni zasidrana med privatnimi nameščenci, da si privatni nameščenci pri nas še niso na jasnem, kakšna bi morala biti organizacija, koja bi bila v stanju vsaj nekoliko izboljšati njih položaj.

Popolno nerazumevanje za pravo stanovsko organizacijo je pri nas že kronično. Ne le sedanja generacija nameščentstva, temveč tudi naši predhodniki, in predvsem le-ti, so krivi, da še danes nimamo enotne strokovne organizacije.

Toda že slišim ugovore, češ: »Kaj boš mladič, mi smo že davno pred vami imeli organizacijo, pa še kakšne. Imeli smo to in to društvo koje je priredilo vsako leto najslajnejši ples v Ljubljani, mein lieber, vse per lak in cilinder, pa so prišli gospod doktor A., pa veletržec B., pa ravnatelj C. itd. itd. To so bile organizacije. Pa izleti, telovadba, šport? Le nam nikar ne pripoveduj, kaj se pravi organizacija!

Takšno je bilo naziranje naših prednikov in žal je obveljalo to naziranje po veliki večini še danes. In baš to naziranje je vzrok našemu slabemu gospodarskemu in socialnemu položaju. Nerazumevanje organizacijske misli se jasno zrcali v nazoru večine privatnih nameščencev, koji smatraju, da prispevajo v organizacijo zato, da bo prirejala zabave in izlete ter podeljevala podpore. Dočim drugi del misli, da je popolnoma zadostil vsem dolžnostim, ako je plačal članski prispevek, dočim je vse ostalo stvar organizacije. Odbor organizacije pa naj skrbi za izboljšanje gmotnega položaja članstva, toda brez sodelovanja le-tega ker ne gre, da se posamezniki zamerijo svojim šefom.

To naziranje pa je naravnost porazno za idejo organizacije. Prav pogosto se čujejo v zadnjem času izjave posameznih kolegov, da so prenehali s plačevanjem v to in to organizacijo, ker nič ne stori za članstvo. To je naravnost ubožno spričevalo za te tovariše, ker kdo pa je pravzaprav organizacija? In baš v odgovoru na to vprašanje leži problem stvari. Ker kadar si bodo tovariši v tem po-

gledu na jasnem, takrat ne bomo imeli celo kopo slabih organizacij, temveč le eno, živo organizacijo vseh strok privatnih nameščencev.

Kdo je tedaj ona organizacija, ki nič ne stori za svoje članstvo? Predvsem si moramo biti na jasnem, da organizacija ni odbor, da organizacija ni lepo doneče ime, temveč, organizacija je vse članstvo, organizacija je vsek posamezen član; tedaj le zveza posameznikov, dobrih ali slabih organizirancev. Ti organiziranci pa imajo vodstvo slabo ali dobro, delovanje slabo ali dobro; v vsakem slučaju pa je delo in akcijska zmožnost organizacije le odsev članstva, in le sebi izstavi presneto slabo izpričevalo vsakdo, ki govori o slabem delu organizacije. Resnica je, da tudi najboljšo vodstvo organizacije ne more delati čudežev, popolnoma pa mora odpovedati, ako mu odreče članstvo. Vodstvo mora biti generalni štab in voditi boj le tedaj, ako mu ne odpovedo naskakovalni bataljoni-člani organizacije.

Članstvo organizacije ima priložnosti dovolj, da pokliče na odgovor svoje funkcionarje, da jih odstavi in vodi druge. Vse to pa je mogoče seveda le tedaj, ako se članstvo res tudi zaveda svojega pomena v organizaciji. Žal pri nas v Sloveniji to še ni slučaj. Če pogledamo zborovanja raznih udruženj privatnih nameščencev vidimo, da se članstvo sestankov in shodov ali sploh ne udeležuje, ali pa se zadržji na njih popolnoma apatično in pusti na njih besedo vedno le par istim ljudem. To je popolnoma napačno. Baš ob takih prilikah ima vsakdo priliko, da jasno in javno pove kaj mu ni prav in kako se ima to ali ono popraviti. Toda kolegi sede lepo v beznici pa zabavljajo, češ, danes ima organizacija zborovanje pa ne grem tja, saj tako ničesar ne dela, ali pa naredi vse narobe.

Morda je par pikrih v predstojećem članku, toda razmere med privatnimi nameščenci so tako desolatne, ideja organizacije pa tako diskreditirana da so tudi take jeremijade in moralne pridige potrebne, ker dokler ne zmagava prepričanje, da mora biti posameznik delaven član svoje organizacije, ter, da mora biti ta organizacija enotna in bojovna, vse dotlej se razmere v naših vrstah ne bodo izboljšale, pa ne pomaga nobeno neumestno zabavljanje.

Opozorilo starišem!

Po končanem šolskem letu je običaj, da oni stariši, kojih otroci niso uspešno dokončali šolskega leta, ali pa jim iz materijelnih ozirrov ni več mogoče šolati svojih otrok oddajo otroke v uk.

Ker prevladuje mnenje, da je stan trgovskih nameščencev socialno in gmotno na boljšem od ostalih obrtnih stanov, mnogo starišev določi svoje otroke za »komije« in na ta način se od leta do leta množi število vajencev v trgovskih obratih. Od leta do leta se zvišuje število teh kulukarjev na škodo njih samih in na škodo trgovskih nameščencev sploh.

Smatramo, da ne bi storili popolnoma svoje dolžnosti kot organizacija, ako ne bi opozorili starišev in varuhov na položaj v kakoršnem se nahaja stan trg. nameščencev v splošnem.

Baš v začetku navedeno dejstvo, je povzročilo, da se je število učechih se trgovine neprimerno pomnožilo. Posamezni podjetniki sprejemajo vajence v uk, ne zato, da vzgoje dober trgovski naraščaj, pač pa predvsem zato, da imajo brezplačno prodajalce, predvsem pa hlapce in služkinje. Ko pa preteče učna doba pa se ta naraščaj s primernim »obžalovanjem«, češ, komijev ne rabim toliko, postavi na cesto. Manjše trgovine so naravnost tovarne za takšne, napol izučene trgovske nameščence.

Ko je tak novopečeni komij prepuščen zopet sam sebi, oziroma starišem, pa se začne križeva

kot iskanja prve službe. Ako se mu po protekciji znancev končno vendarle posreči dobiti službo, mora sam in stariši konstatirati, da bi prav gotovo, v katerikoli drugi stroki zaslužil več kot pa v trgovini. V največ slučajih pa je sploh nemogoče dobiti službo.

Stariši! predno daste otroke v učenje v trgovino, Vam priporočamo, da pogledate v izkaze porredovalnice za delo, iz kojih bode te posneli, da je brezposelnost v trgovini izmed vseh strok največja. Informirajte se o plačah pri organizaciji, katera Vam bode dala radevolje resnične podatke; videli bode te, da so trgovski nameščenci najslabše plačani, slabše od vseh ostalih obrtov. Izjeme naj Vas ne motijo, splošnost pogledajte!

Stariši! Opozarjamo Vas, da delo v trgovini ni nikako lažje delo. Po avtentičnih podatkih je umrljivost med trgovskimi nameščenci izredno velika, tako, da doseže trgovski nameščenec komaj 45 let starosti.

Stariši! Opozarjamo Vas dalje, da je izgled na osamosvojitve v trgovini od leta do leta manjši. Koncentracija kapitala povzroča, da prihaja vedno več trgovine v roke bančnih koncernov, trgovski nameščenci pa pod silo razmer postajajo spremljevalci vagonov izvoznih in uvoznih bank.

Premislite vse to dobro, predno daste Vašega sina ali hčer v nauk v trgovino in s tem povečate armado brezposelnih trgovskih nameščencev.

Privatno društvena blagajna „Merkur“ v Zagrebu.

Novi zakon o zavarovanju delavcev z dne 14. maja 1923 je določil tudi bolniškemu in nezgodnemu zavarovanju zasebnih nameščencev novo organizacijsko obliko. Po novem zakonu je v smislu § 119 osrednji urad za zavarovanje delavcev v Za-

grebu edini nosilec zavarovanja in po strogi in smiselni interpretaciji zakona bi moral okrožni urad za zavarovanje delavcev prevzeti in nadaljevati zavarovanje vseh onih nameščencev in nastavljenec, ki so bili do 1. julija 1922 bolniško zavarovani

pri trgovskem bolniškem in podpornem društvu v Ljubljani.

V prehodnih odredbah zakona pa so normirali izjemno stališče privatno društvene blagajne »Merkur« v Zagrebu in sicer na ta način, da se privatno društvena blagajna »Merkur« v Zagrebu ne likvidira, torej zavarovanci ne priključijo okrožnemu uradu za zavarovanje delavcev v Zagrebu, postane pa ta blagajna krajevni organ Osrednjega urada za zavarovanje delavcev v Zagrebu in vrši posle, ki jih za ostalo delavstvo vrše okrožni uradi, to pa le pod pogojem, da ima najmanj 2500 članov.

S tem izjemnim, naknadno izvojevanim določilom, reže zakon v pogledu zavarovanja zasebnih nameščencev kruh neenako. Dočim bi ostala blagajna »Merkur« samostojna, bi moralo Trgovsko bolniško in podporno društvo likvidirati in izgledalo je, da bodo deležni nameščenci v Hrvatski več jih dajatev kot nameščenci Slovenije.

Vedeti je treba eno: »Merkur« kakor tudi Trgovsko bolniško in podporno društvo sta dajala zavarovancem boljše dajatev, kot pa jih določa zakon za zavarovance Osrednjega urada. Tako je dobil zavarovanelec Trg. bolniškega in podpornega društva bolniško oskrbo II. razreda, tako je imel zavarovanelec tega društva prosto izbravo zdravnika. Trg. bolniško in podporno društvo pa ni izplačevalo v slučaju bolezni tedne, za katere je imel nameščenec pravico do službenih prejemkov nikake hranarine. In prihranki na hranarini so se uporabljali za ostale večje in vabljivejše dajatev.

Mimogrede bodi izražena sumnja, da so vsi oni, ki so zagovarjali gospodarsko, upravno samostojnost Trg. bolniškega in podpornega društva pozabili gornjo činjenico, da bo moralo društvo po novem zakonu brezpogojno izplačevati za ves čas bolezni hranarino v oni izmeri in enaki višini, ki jo izplačuje Osrednji urad po svojih krajevnih organih.

Naj se je torej razmotrivalo vprašanje nadaljevanja zavarovanja zasebnih nameščencev s te ali one strani, dejstvo je, da je minister za socialno politiko dovolil »Merkurju« v Zagrebu, da razširi svoje delovanje tudi na Slovenijo in zasebnim nameščencem v Sloveniji je s tem dana možnost, da ohranijo v pogledu bolniškega in nezgodnega zavarovanja svojo samostojnost vsaj v onih mejah, ki jih dopušča zakon o zavarovanju delavcev.

Odločba ministra za socialno politiko omogočuje torej zasebnim nameščencem, da se zavarujejo pri privatno-društveni blagajni »Merkur«. »Merkur« sam pa postane — kot že gori omenjeno — krajevni organ Osrednjega urada.

Kot krajevni organ Osrednjega urada za zavarovanje delavcev je predložila privatno-društvena blagajna »Merkur« v smislu § 176 statuta Osrednjega urada za zavarovanje delavcev v odobritev svoj pravilnik. Ne škoduje, če se pribije i to, da blagajna »Merkur« pri izdelavi pravilnika ni zaslišala mnenja strokovnih organizacij zasebnih nameščencev in je to neljalnost naknadno popravilo ravnateljstvo Osrednjega urada.

Pravilnik privatno-društvene blagajne pa je bil pomanjkljiv, prirojen le za *gotovo* politično, ne strokovno grupo in zato ga ravnateljstvo Osrednjega urada ni odobrilo, marveč izdelalo povsem nov pravilnik.

Predaleč bi zašli, če bi naštevati vse nedoslednosti in hibe tega nepravilnega pravilnika. V ilustracijo samo en primer: Pravilnik ni določil, kedaj postane zasebni nameščenec član privatno-društvene blagajne Merkur. Ker je bila preje norma, da je postal zasebni nameščenec član privatno-društvene blagajne šele takrat, ko je bil sprejet za člana društva Merkur, bi bil po intencijah onih, ki so izdelali ta pravilnik i v bodoče ta običaj, da bi bil pri privatno-društveni blagajni »Merkur« zavarovan le oni, ki bi prestal rešeto društvenih mogočnikov. Če bi obveljala ta praksa, bi bili seveda kruto varani vsi oni, ki so upoštevali le interese nameščencev, zahtevali, da posluje i vnaprej Trg. bolniško in podporno društvo oziroma »Merkur«.

K pravilniku privatno-društvene blagajne »Merkur«, poslanem posameznim organizacijam po Osrednjemu uradu za zavarovanje delavcev, je zavzelo nameščenstvo svoje stališče na posebni anketi, ki jo je sklical na 8. julij 1923 v Zagrebu Savez

